

column

Vogelvrij of zo vrij als een vogel?

 Guido Krijger, columnist en buitenmens

Foto: Ellen Schoenmakers.

Wanneer een gebied de status krijgt van een park, of het nu een Nationaal Park of een Unesco Geopark is, bekruipt mij een dubbel gevoel. Ik was altijd blij met dergelijk nieuws, maar steeds meer beseft ik dat er iets niet klopt.

Bij het toewijzen van de status 'natuurpark' wordt onbewust en impliciet onderscheid gemaakt. Impliciet zeg je namelijk ook dat het gebied buiten de grenzen van het

park geen bescherming en dus geen bijzondere status heeft. Met andere woorden: daar kunnen we lekker onze gang gaan. En helaas is 'onze' gang gaan veelal economisch en antropocentrisch gekleurd. Onbeschermd maakt daarmee een soort vogelvrij. Ik begrijp wel waarom ik niet wordt gevraagd om Minister van Natuur en Milieu (of hoe zal het gaan heten in ons nieuwe kabinet?) te worden. Ik zou namelijk de neiging hebben heel Nederland tot beschermd gebied te maken. Maar die neiging houdt de 'oude' wereld in stand. In de 'nieuwe' wereld, ook wel bekend als onze toekomst en die van onderaf aan het ontstaan is, hoeven we niet meer te beschermen. Natuur hoeft niet beschermd te worden als we

ons wereld- en zelfbeeld anders kleuren. Als we in onze diepste zelf beseffen dat we samen (planten, dieren, mensen enzoverder enzovoorts) één zijn, van elkaar afhankelijk zijn én elkaar versterken... dan kunnen we heerlijk onze gang gaan en dan zijn we zo vrij als een vogel. Leven vanuit het besef dat we hier op aarde zijn om er samen iets moois van te maken, in plaats van het nationaal bruto product te verhogen. En mocht ik onverhoopt toch gevraagd worden om minister te worden, dan zal ik direct een voorstel doen om alle departementen onder het Ministerie van de Aarde te plaatsen én de natuur als premier aanstellen.